

24. March 2026

Raad Integratie

"Zie je in Syrië": Lezingenavond op de scholengemeenschap

Lutz Jäkel spreekt over hoop, lijden - en een nieuw begin // Bijna 100 gasten in de aula van de scholengemeenschap

Ongeveer 100 geïnteresseerden gingen in op de uitnodiging van het centrum voor volwassenenonderwijs Bocholt-Rhede-Isselburg, het vrijwilligersbureau en het integratiebureau van de stad Bocholt om een indrukwekkende avondlezing bij te wonen van Midden-Oostenexpert en journalist Lutz Jäkel. Onder de titel "The New Syria - Journey to a Country in Upheaval" nam hij zijn publiek mee op een persoonlijke en schrijnende reis door een land in beroering.

Isabel Testroet, directeur van het Centrum voor Volwassenenonderwijs Bocholt-Rhede-Isselburg, en Fatma Boland, fulltime onderwijsassistente bij de VHS, heetten de gasten welkom. "Ik wil dat Syrië een land voor iedereen is", zei Jäkel meteen aan het begin. Na meer dan 50 jaar dictatuur, gekenmerkt door het regime van Assad, is het land vandaag getekend door diepe wonden - en toch vol hoop.

In zijn presentatie stonden persoonlijke ontmoetingen en ervaringen centraal. Bijzonder ontroerend: het verhaal van zijn Syrische vriend Amer, met wie hij in 2011 het contact verloor. Jaren later kreeg hij onverwacht nieuws: "Kom naar Syrië." Voor Jäkel was dit het begin van een reis terug naar Damascus - voor het eerst in 14 jaar. Daar ontmoet hij Amer weer, die in de tussentijd gevangen was genomen. Een weerzien dat voor beiden symbool staat voor het nieuwe Syrië: gekenmerkt door pijn, maar ook door nieuwe vrijheid.

Jäkel beschreef op indrukwekkende wijze de veranderingen in het dagelijks leven: volle markten, mensen die terugkeren, openlijke kritiek op het voormalige regime - dingen die vroeger ondenkbaar zouden zijn geweest. Tegelijkertijd deed hij verslag van gruwelijke plekken, zoals de beruchte Sednaya martelgevangenis, die hij beschreef als "de ergste plek die ik ooit heb gezien". Duizenden mensen werden gemarteld, maar de gevangenis van Sednaya was nog nooit zo erg geweest. Duizenden mensen werden er gemarteld en gedood en honderdduizenden worden er vandaag de dag nog steeds vermist.

Duidelijke boodschap: hoop

Naast de verschrikkingen liet Jäkel ook de veerkracht van de bevolking zien. Verhalen zoals dat van het legendarische Café Nofara in Damascus, dat ondanks de oorlog nooit is gesloten, of ontmoetingen met mensen die ondanks armoede en verlies de moed niet hebben verloren om het leven aan te kunnen, lieten een blijvende indruk achter.

De complexe politieke situatie werd ook besproken: verschillende machtsstructuren, onzekerheden voor minderheden en de fragiele toekomst van het land. De uitdagingen blijven enorm, vooral in het noorden van Syrië en in gebieden die voorheen werden gecontroleerd door de zogenaamde "Islamitische Staat".

Maar ondanks alle ambivalentie bleef één boodschap van de avond duidelijk: hoop. In Aleppo bijvoorbeeld, ooit zwaar verwoest, begint het leven langzaam terug te keren. Markten worden herbouwd, mensen krijgen nieuwe moed. "Het land leeft weer", citeerde Jäkel een van zijn gesprekspartners.

Oproep: luister naar de mensen in Syrië

Hij sloot af met een dringende oproep aan het publiek: luister naar de mensen in Syrië, geef hun verhalen door en ontmoet hen met openheid. "Als we hen als mensen zien, heeft racisme geen kans", zei Jäkel.

De avond eindigde met een zin die weerklonk - als een uitnodiging, als hoop en als een belofte: "See you in Syria."